

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София 1111, ул. "Голаш" 23, тел.: (02) 94 34 467, 94 34 468, e-mail: namrb@namrb.org, web site: www.namrb.org

На Ваш Изх. № КРП-953-04-22

НСОРБ
ул. "Голаш" 23
Изх. № М-1203(2)
11.09.19г.

До
Г-н Искрен Веселинов
Председател на
Комисията по регионална политика,
благоустройство и местно самоуправление
44-то Народно събрание

Относно: Становище по проект за ЗИД на Закона за местното самоуправление и местната администрация, № 954-01- 58, внесен от Славчо Атанасов и група народни представители

Уважаеми господин Веселинов,

Благодарим за предоставената възможност да изразим становище на НСОРБ по проекта за ЗИД на ЗМСМА, внесен от н.п. Славчо Атанасов и група народни представители.

По предоставения законопроект бихме искали да изразим следните принципни бележки:

1. Относно предвидените норми за приемно време на кметовете на общини, на райони и на кметства

Изявяваме съмнение доколко въвеждането на такъв текст е удачно в основния закон за местното самоуправление. Съгласно Закона за нормативните актове в закон се уреждат първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба. Едва ли е уместно въпроси от такъв технологичен характер да се издигат в ранг на законова норма. Следвайки същата логика може да се продължи с регламентиране на задължението кметът да ходи на работа, да се определи работното му време, респ. санкции при неспазване.

Законовата рамка предоставя широк спектър от възможности за взаимодействие между гражданите и органите на местна власт – като се започне от правото на гражданите да участват в заседанията на съвета и неговите комисии, да отправят питания и предложения от обществен интерес в компетентността на кмета и на съвета, да получават отговори в определени срокове, премине се през законово определените форми за обществени обсъждания – на бюджета, на устройствените планове, на инвестиционни намерения, на въздействие върху околната среда и т.н. В общините масово се прилагат, освен традиционните приемни дни на кмета и/или на зам.-кметовете, също и други форми на пряк контакт с гражданите – периодични срещи и отчети пред гражданите по населени места, по квартали и т.н. Прилагат се също и традиционните канали за сигнали и жалби на гражданите, проучване

на удовлетвореността на потребителите на общински услуги в центровете за услуги и т.н.

Същевременно динамиката на обществените отношения отдавна е надхвърлила тези форми на пряк контакт чрез използване на съвременните технологии. НСОРБ разпространява и насърчава използването на новите технологии, чрез електронни платформи – били на сайтовете на общините, било в социалните мрежи или чрез специално разработени софтуерни продукти, използвани от повече общини. Такива водещи практики са платформите „Питай кмета“, „Говори с кмета“, сайтове за подаване на сигнали и предложения, сигнали за нередности по местната инфраструктура, по местните услуги.

Практиката показва, че в приемните дни на кметовете на общини се явяват граждани основно с цел решаване на лични проблеми. Макар и не маловажни, тези преки контакти с избирателите едва ли носят значими ползи за цялостното развитие на общината. Именно поради това относно участието на гражданите в сесиите на общинския съвет законът предвижда да се поставят въпроси „от обществен интерес“. Същевременно е трудно да определим практическия ефект от приемното време точно на кмета на общината в случаите на община с население от стотици хиляди граждани, да не говорим за милионната Столична община.

На тези основания смятаме за удачно въпросът за приемното време, както на кмета на общината и зам.-кметовете, така и на председателя и зам.-председателите на общинския съвет да бъде предмет на регламентиране съответно **в Устройствения правилник на администрацията и в Правилника за устройството и дейността на ОбС съобразно местните условия и специфики.**

2. Относно създаването на нова Глава „Десета „а“

Административнонаказателни разпоредби“

Законът за местното самоуправление и местната администрация с многократните изменения и допълнения е постигнал определен баланс в деликатната ситуация на взаимодействие на двата относително самостоятелни органа на местната власт. Несъмнено този баланс е доста крехък и нерядко се пропуква и дава отклонения в различни посоки. Все пак в основата на този баланс е заложена принципната специфика на двата органа. Общинският съвет е колективен орган и нито членовете му, нито председателят носят имуществена или наказателна отговорност за дейността си. Противоположно на това, кметът на общината като едноличен орган на изпълнителната власт в общината носи персонална отговорност за действията си – и финансови санкции и наказателна отговорност. В огромната част от специалните закони са предвидени отговорности за кмета на общината и съответни санкции при неизпълнението им (управление на бюджета, обществени поръчки, концесии и т.н.). Не са малко случаите, в които кметът понася персонални санкции просто защото общината няма средства за изпълнение на предвидените задължения

(напр. управление на отпадъците и незаконните сметища, поддържане на язовирите, популацията на бездомните кучета и т.н.), както и случаи, в които понася санкции за последствия на дейности извън неговата компетентност (чистотата на атмосферния въздух).

На фона на тази картина, предложените нови санкции за кметовете по съответните хипотези като че ли „преливат чашата“.

Относно санкцията за неизпълнение решения на общинския съвет съществуват редица примери в практиката, които показват необосноваността ѝ. Следва да се оцени, че кметът на общината е единствения орган, който има право на преценка по целесъобразност за решенията на общинския съвет. Има редица примери, когато общински съвети взимат практически неизпълними решения, които дори прегласуват след връщане от кмета, - било поради липса на финанси, било поради несъвместимост с изисквания на специални закони. За съжаление, в недалечното ни минало, има и крайно негативни обратни случаи – кметът на общината извършва неизгодни разпоредителни сделки с общинско имущество въз основа решение на общинския съвет, което служи като своеобразна индулгенция. Може би по-скоро в тази посока трябва да се потърсят адекватни законодателни решения.

Другите предвидени санкции – за представяне и отчитане изпълнението на програмата на кмета, за изпълнение на приемното време и т.н. имат формален характер и съответно могат да бъдат преодолявани пак по формален начин – напр. програма или отчет по 2-3 изречения, непровеждане на приемния ден „поради възникнали неотложни ангажименти“, каквито несъмнено има достатъчно в дейността на кмета. Основното, което следва да се вземе предвид в случая е отговорността и репутацията на изборните органи пред съгражданите им, пред които те са изправени ежедневно.

Друго спорно решение, което се предлага в законопроекта е ролята на актосъставител да се упражнява от председателя на общинския съвет – лице, което не е административен орган. Дори е предвидено той да може да предоставя това право на друго лице, което не е длъжностно лице, съгласно общата норма на ЗАНН.

На основание изложените съображения изразяваме принципно несъгласие с внесенния законопроект.

Разчитаме становището на НСОРБ да бъде взето предвид при разглеждането му.

С уважение:

Силвия Георгиева
Изпълнителен директор